# GAZETA LWOWSKA

W Poniedziałek Nro. 145. 9. Września 1816.

## Wiadomości kraiowe.

*Z Wiednia d. 29. Sierpnia.* — Gazeta Presburgska zawiera następuiące dokładne opisanie podróży N. Cesarza i Króla do oyczystych dóbr swoich Holicza, i pobytu Jego tamże:

N. Pan wyiechawszy d. 20. Sierpnia w towarzystwie Xiążęcia Następcy tronu, Królewica Leopolda obydwóch Sycylii, Nayiaśnieyszéy tegoż małżonki, i kilku członków Wysokiego Domu Cesarskiego, gościńcem od S. Jana przez Kutty, gdzie na granicy Komitatu Neutraerskiego powitany był od Deputacyi Komitatu złożoney z Vice-Starosty (Vice-Gespann) Piotra de Göczy, i Vice-Sędziego (Vicestuhlrichter) Szczepana de Szamaroczy, przybył w dobrem zdrowiu tegoż samego dnia do Holicz i zaiechał do swoiego C. K. lotniego pałacu w Holiczu.

Dnia 21go i 22go raczył N. Pan znaydować się na łowach w rodzinnych dobrach swoich Goedingu i Pawlowitzu, a dnia 22go wieczorem przedstawił N. Panu wyżeyrzeczony Vice-Sędzia, 6ciu Komitatskich haydukow, i 4ch Velitów z Państwa Holicza dobrowolnie zaciągniętych, iako Betyarow (w Węgierskim ubiorze) tudzież 10 szlacheckich panienek iakoteż 10ciu poddanych Holickich i 8 dziewcząt w Narodowym stroiu; którzy to wszyscy mieli zaszczyt popisywać się przed N. Dworem na wielkiey sali z węgierskiemi i słowackiemi tańcami.

Dnia 23go z rana było polowanie na kaczki i gołębie w Państwie Holickim. N. Pan raczył po skończonym stole wraz z swoim Dworem przypatrywać się łowom na kaczki a z tamtąd poiechał przypatrywać się gonitwie w C. K. Stadninie Kopczańskiéy.

Pierwszy skonobieg odprawił Grimalkin Kasztanowey ogier Angielski, pod Wilhamem służącym Hrabiego Szechenyi, i Antonio równie ogier Angielski Kasztanowaty, pod Tomaszem służącym Xięcia Lichnowskiego. Pierwszeństwo otrzy Grimalkin. Po pierwszym zawodzie przeprowadzano przed N. Panem klacze z zrebcami poiedynczo. Drugi zawod odprawili, Siglavi siwy ogier Arabski, i Koheil także ogier Arabski, kasztanowaty. Pierwszeństwo otrzymał Koheil. Po tem zawodzie przeprowadzano poiedyńcze klacze bez źrebiąt. Trzeci bieg odprawił znowu Grimalkin z Koheilem, gdzie Grimalkin powtórnie i nad tym pierwszeństwo otrzymał. Meta gonitwy wynosiła 100 sążni więcéy nad półtory mili Angielskiey; przestrzeń te przebiegały konie w trzech minutach.

Dnia 27. około 7méy godziny raczył N. Pan wraz z Nayiaśnieyszém towarzystwem swoim wyiechać na powrot do Wiednia. Na granicy Neutraerskiego Komitatu oczekiwali N. Pana, Vice-Sędzia (Podsędek) Szczepan de Szamaroczy i Komissarz de Nagy z czteroma huzarami Komitatskimi, i mieli zaszczyt odprowadzić powszechnie ukochanego Monarchę aż za rzekę Marchę pod S. Janem, i za Węgierską granicę do Austryi wynurzaiąc N. Monarsze życzenia pomyślności.

## Wiadomości zagraniczne.

### Chiny.

Namienialiśmy iuż nie raz Gazecie naszéy o prześladowaniu, na które wystawieni są Chrześcianie w Chinach. Gazeta Francuzka Quotidienne zawiera teraz poniższy wypis z listu z Prowincyi Sse-tchuen z d. 22go Września 1815: Chrześciańską religię rozpowiadaią w Chinach Missyonarze rożnych zgromadzeń (Kongregacyi) i Narodów; Naycelnieysza z Missyi iest owa w Prowincyi Sse-tchuen, gdzie przed kilku miesiącami mieliśmy czterech Europeyczyków i około 30 księży tamecznych kraiowców. Ale prześladowanie wydarło nam nie dawno Apostolskiego Wikaryusza (Biskupa z Tabraki JP. Dufresse), który padł ofiarą wściekłości Gubernatora tey Prowincyi, nienawidzącego równie imienia Chrześcianina iak i Europeyczyka. Koadjutor musiał ieszcze przed rokiem uciekać, i domyślaią się że przebywa w Tunkienie. Trzech księży kraiowych i kilkanaście prawowiernych osób płci oboiey musiało życie swoie zakończyć w chwalebném męczeństwie; spodziewamy się, że bę-

dą naszymi pośrednikami u Boga, i że krew ich, będzie na ziemi nasieniem nowych Chrześcian. Oprócz tych męczenników, znayduie się wielka liczba wielkomyślnych wyznawców wiary, cierpiących dla teyże samey sprawy, prawie we wszystkich więzieniach Prowincyi a sługa wasz, który ieszcze nie dostąpił tey łaski, ażeby mogł krew swoią przelać za wiarę, poruczoną ma sobie pieczę duchowną i świecką tey Missyi, która liczyła przed prześladowaniem 60,000 Chrześcian. Ci którzy dla słabości nie oparli się mękom, noszą ieszcze w swoich sercach wiarę, zrzekłszy się oney tylko ustami, a z całego tuteyszego kraiowego Duchowieństwa nie odstąpił ieszcze ani ieden, chociaż mieszkańcom tuteyszey Prowincyi powszechnie słaby umysł przypisuią."

(Podpisano) J. St. Escodea de la Boissonade.
Biskup i Missyonarz.

## Hiszpania.

Naynowsze listy z Kadyxu nie zawieraią prawie nic, iak tylko same narzekania na zatamowanie handlu. Zegluga staie się co dzień niebezpiecznieyszą, ponieważ 12 do 15 korsarskich okrętów z Buenos-Ayres rządzonych sprawnymi i odważnymi żeglarzami nieustannie krążą około portu, które w niedługim czasie zabrały raz po razu 4 bogate okręty rejestrowe. Ponieważ im na ludziach nie zbywa i wielu także na ich stronę przechodzi a każdy zabrany okręt obsadzaią znowu natychmiast ile możności, można więc przewidywać że siła ich w miarę ich szczęścia musi się pomnażać. Maią banderę niebieską z białemi środkiem paskami.

## Kraie Barbaryyskie.

Pewien Kapitan okrętu, który d. 20. Lipca odpłynął z Algieru, a d. 9. Sierpnia zawinął do Genui, donosi, że Konzul Angielski (aresztowany tamże podczas negocyacyi z Lordem Exmouthem) zostaie ieszcze wciąż w okowach, i że iednego Kapitana Angielskiey fregatty, którego aresztowano w tym samym czasie, nayokrutnieyszym sposobem zamordowano. Z tegoż samego źródła dowiaduiemy się, że w Algierze pracuią iak naygorliwiey około urządzeń obronnych, i że wały wystawiono naybardziey na uderzenie nieprzyiaciela wysadzaią wełnianemi worami, ażeby ogniowi działowemu tem mocnieyszy można dać odpór.

Quarterly-Review, peryodyczne pismo literackie, którego autorowie poświęcać się zwykli planom Ministeryalnym wystawia wyprawę przeciwko Algierowi w widoku mniey filozoficznym od tego, który sobie wystawia panuiące zdanie publiczności.

Pismo to zawiera iak następuie: „Zboża którego Bereberya dostarcza osadom Malty, Gibraltaru i Korfu, potrzebne iest nieuchronnie dla tych trzech stanowisk, od których Panowanie nasze(!) na morzu środziemnem zawisło. Rząd Barbaryyski ma u nas z resztą tę zasługę, że nigdy nie zamykał portów swoich dla naszych okrętów, nawet ani na ten czas, kiedy Deputowani Bonapartego i Porta Ottomańska chcieli go do tego nakłonić. Na koniec dotrzymał w ogólności traktatów swoich z Angliią. Według naszey polityki narodowey byłoby więc nierozumem i wiarołomstwem gdybyśmy chcieli weyść w święte przymierze które Sir Sidney Smith wymyślił. Nie chcemy znosić ciężarów krzyżackiey wyprawy; ale ieżeli Dey złamał swoie traktaty z nami, ieżeli obraził naszą banderę, tedy rzecz bez wątpienia inną przybiera postać; na ten czas potrafiemy, ale też sami tylko potrafiemy utrzymać się przy naszych prawach. — Jedna z Paryzkich gazet sądzi, że ten artykuł zdaie się pochodzić od pierwszego Sekretarza Admiralicyi P. Crokera albo od drugiego Sekretarza P. Barrowa. W każdym względzie zasługuie ón na naywiększą uwagę.

## Wielka Brytaniia.

Gazeta Londyńska Kuryer protestuie, ażeby artykuł o wyprawie przeciwko rozboynikóm morskim, który ona wyięła z gazety Quarterly-Review, nie poczytywano za iey własne zdanie. Miała ona przez to chcieć tylko zwrócić uwagę na trudności przedsięwzięcia; żeby tak nie poszło iak w roku 1806, gdzie owoczesni Ministrowie także Dardanelle poczytywali za bezobronne. Gazeta Londyńska Times, odpowiada dokładnie na niektóre uwagi gazety Quarterly-Review. Utrzymuie ona, że właśnie nie wiele wdzięczności należy mieć dla Barbaryyczyków zato, że opatrywali w zboże posiadłości Angielskie na morzu śródziemnem, i że zburzenie marynarki tych rozboyników morskich bynaymniey nie zaszkodzi urodzayności ich kraiu.

Piszą z Dublina, że gotowe pieniądze znikaią z obiegu, i że tam bardzo mało handlowych sprawunków. Dzierżawcy, którzy nie maią pieniędzy, chcą płacić produktami. I w Anglii znaduie się kilkanaście Powiatów co

także nie są szczęśliwsze. Na ostatnim iarmarku w Tanhillu przedawane zaprzężne konie, iakie przedtém po 35 gwineów płacono, tylko po 8 i po 10 gwineów, iagnięta po 4 szylingi 6 penców i po 5 szylingów. Podobnież były tanio i sery. Hrabia Ashburnhaw maiący wiele dóbr w Hrabstwie Sussex wypuszczonych w dzierżawę, spuścił dzierżawcom po 20 od sta z wypłat arendownych.

Dnia 12. Sierpnia skończył Jego Królewicowska Mość Xiąże Reient 54ty rok swoiego życia. Stolica obchodziła tę rocznicę z zwyczaynemi uroczystościami, a cała rodzina Królewska udała się do Caritonhouse dla złożenia Jego Królewicowskie Mości swoich życzeń.

Papiery publiczne upadaią ciągle od dni kilku. Troiaką przypisuią temu przyczynę: nieporozumienie się z Francyą; mniemany plan Ministrów, względem zniżenia prowizyi pieniężney, i mniemane układy Kanclerza Skarbu z Kapitalistami o znakomitą pożyczkę. Atoli wszystkie te trzy przyczyny, są bezgruntowne. Dokładnie możemy zapewnić, mówi gazeta Londyńska Kuryer, że w stosunkach naszych z obcemi Mocarstwami, nie zachodzi teraz wcale nic takiego, coby się kazało obawiać nam choć cokolwiek zmiany teraźnieyszego stanu pokoiu; co do naszych finansowych działań, nie ma przyczyny sądzić, aby Parlament zgromadzić się miał wcześniey przed wyznaczoną porą, albo żebyśmy chwytać się mieli środków finansowemu systematowi przeciwnych.

## Francya.

Sąd prewotalny Departementu Aveyronskiego skazał d. 20. Lipca siedmiu mieszkańców Eutriguezkich za buntownicze mowy na więzienie od 5ciu lat do dwóch miesięcy.

Dnia 5. Sierpnia obchodziła gmina Dallet uroczyste nabożeństwo po prawem brzegu Alliery; a w tém przeszkodził iey buntowniczy wrzask z drugiego brzegu. Dway młodziency skoczyli natychmiast w rzekę przebyli ią z niebezpieczeństwem, schwytali winowaycę i oddali go do Sądu. Minister Policyi udarował ich za to 300 frankami.

Powszechny dziennik Francuzki, (Journal General de France) zawiera: Z podziwieniem postrzegamy, iż naywiększa część skazanych do więzienia burzycielów pokoiu (tak zwanych patryotów roku 1816) pomimo nędzney powierzchowności swoiey, ma przecież pieniądzę i nawet podług sposobności swoiey uporządza się wygodnie nawet i przystoynie. Z kąd że to pochodzi? Nie należyż domyślać się, że nieznaioma ręka, która ich do szalonego planu przywiodła, osładza im teraz także i przykrość ich niewoli? że po między nimi a ukrytymi ich podżegaczami znayduie się gatunek Bonapartowskiey kassy dobroczynności? Oby z tey uwagi korzystano dla zabezpieczenia co raz więcey publiczney spokoyności!

Listy z Lille w gazetach Bruxelskich umieszczone, zawieraią względem stopniowego pomnażania Francuzkiego woyska, to, co następuie: Liczbę woyskowych wszelkiego stopnia, połowę żołdu pobieraiących rachuią na 300,000 ludzi, z których 100,000 puszczonych iest na urlop na czas niewyznaczony. Ażeby z tey massy ludzi, tak uciążliwey dla publicznego skarbu mieć ile możności iakowy pożytek, postanowił Rząd Francuzki, powiększyć czynne woysko na 200,000 ludzi, i uczynić w tey mierze wybor z obudwóch tych klass, tak, iak z zaciągu ludzi, którzy ieszcze nie służyli. Minister woyny, który w dawnieyszych swoich stosunkach miał sposobność poznać i doświadczyć naycelnieyszych Jenerałów, co pod Bonapartem służyli, przełożył Jego Król. Mci wybor znanych z nich przy dawnem woysku w rozmaitych wypadkach; i spodziewaią się, że ziednoczenie tych szczególnych głównych materyi, będzie miało pomyślny wpływ na moralny stan woyska, i że tym sposobem będzie woysko prawdziwą i gruntowną warownią Państwa.

Od d. 8. do 11. Sierpnia popowracali do Calais różni Angielscy Jenerałowi i starsi Officerowi, którzy wyiechali byli częścią do Paryża częścią do Cambrai. Wysiadło także w tym porcie na ląd kilku Kuryerów, którzy byli przeznaczeni do Paryża i do Wiednia.

Nadeszła wiadomość z Antyliyskiey wyspy Guadeloupy że tam znowu panuie żółta febra; iest to fatalny stan dla handlu i dla woysk Francuzkich, które od owego czasu wyspę te musiały obiąć w posiadłość.

Kupieckie listy z Nowego Yorku utyskuią mocno na zatamowanie handlu, i wzmagaiące się bankructwa. Nawet ów dawny sławny Dóm Johna Murraja i Syna (który tak wiele posiadał zaufania, iż w roku 1796 i w poźnieyszych latach utrzymywał oraz zlecenia (Komissa) Angielskiego i Francuzkiego Rządu) upadł dnia 10. Lipca.

Xiąże Angouleme przybył d. 16. Sierpnia po południu około 4 godziny z Chalons

)( 2

do Tuilleryów. Dla pokazania się ludowi iechał przez miasta Epernay, la Ferte i Meaux. Nawet i w górach Delfinatu obieździł Xiążę zbuntowane gminy w Towarzystwie dwóch tylko Adjutantów.

Król posunął w każdey Legii Departementowey po dwóch Sierżantów na Podporuczników.

Według rozkazu Ministra woyny maią obadwa bataliony urządzaiące się na wyspie Rhé dla osad Guadelupy i Martyniki liczyć po 2036 ludzi. — (Z tego to zapewne powodu musiały niektóre gazety wnosić o wielkiey wyprawie, którą Rząd Francuzki gotować ma do S. Domingo.)

Dziennik Francuzki des Maires zawiera pod dniem 17. Sierpnia, co następuie: „Pan A......, Urzędnik w Lons-le-Saulnier, który d. 9. Sierpnia przypatrywał się przeiazdowi J. K. Mości Xięcia Angoulema przez to miasto, zawołał z roztargnienia, czyli z nieuwagi: „Niech żyie Cesarz!“ Lecz ledwie co te nieszczęsne słowa wymówił, spostrzegł się natychmiast i rzekł do swoiego sąsiada: „Moy Boże, coż ia uczyniłem!“ a w tem zaczął wołać: „Niech żyie Król!“ Tym czasem zaciągnęła Władza ten wypadek do protokołu. Pan A...... dowiedziawszy się o zamierzonych przeciwko sobie krokach policyynych, i wstydząc się swoiego błędu, udał się natychmiast do Besançonu, starał się i otrzymał za pośrednictwem Xięcia (Duc) de Guiche, posłuchanie u J. Królewicowskiey Mości, który właśnie co przybył do tego miasta. Jego Królewic. Mość usłyszał był dobrze te buntownicze zawołanie, lecz uważał oraz, że sprawcę ogarnął wstyd natychmiast i pomieszanie. Skoro Pana A...... wprowadzono poznał go Xiąże, uspokoił go z naywiększą łaskawością, i kazał przez Xięcia de Guiche dać mu list do Prefekta Departementu Jury, w którym J. Królewic. Mość oświadczył, iż bardzo by mu nie przyiemnie było gdyby się dowiedział, że to zdarzenie iakowe skutki za sobą pociągnęło. Przypominaią sobie przy tem z iaką łagodnością i wspaniałomyślnością J. Królewic. Mość iedney biedney przekupnicy owocow, która w swoiey prostocie prawie podobną omyłkę popełniła, powiedział: „Słusznie masz, dobra kobieto, wszak wszyscy ludzie żyć muszą!“ — Każdy wyraz naszego Królewicza przypomina nam potomka Henryka IV. i widziemy w nim zawsze tę kochaną duszę.“

Dziennik rozpraw (des Debats) opowiada następuiące zdarzenie, iako nowy autentyczny dowod niebezpieczeństwa, na iakie narażaią się owi szaleńcy u prawdziwych i cnoliwych obrońców Oyczyzny, których owi ieszcze niekiedy lecz zawsze bez skutku poważaią się haniebnie i zbrodnicza od prawey drogi odwodzić. Pewnego Bariola, byłego karabiniera a teraz żołnierza przy 2gim szwadronie idącego do domu, spotkał człowiek który go chciał uwieść, mowiąc do niego te słowa: „Jesteście teraz źle płatni? — Nie, owszem daleko punktualniey, niżeli kiedy indziey. — Lecz czyliż to będzie trwało? Będzież zawsze dosyć pieniędzy? A z resztą, wszakże Tamten nie za długo powróci? — temu nie wierzę; a gdyby i tak bydź miało, tem gorzey dla niego. — Jak to, nie uyrzycież go na powrót z radością? Będziecież bić się za Ludwika XVIII? — Tak iest, aż do ostatniey kropli krwi. — Tedy iestescie Niewdzięcznikami. — Ale wy cobyście Tamtego tak radzi na powrót mieć chcieli, ktoż to wy iestescie? Możecież się wywieść? — Na to zapytanie, uciekł przyiaciel Tamtego; lecz wierny żołnierz Ludwika VIII. pobiegł do woyta, który równie przywiązany do Króla, ofiarował żołnierzowi swoiego konia. Na tego wsiedli obadwa, pospieszyli za winowaycą, dognali go, Bariol przyłożył mu szablę do piersi, i tak go zaprowadził do więzienia w Tours.“

## Zjednoczone Niderlandy.

Dnia 17go przybył Xiążę Wellington z Charlroi do Leodyum oglądał cytadellę, i miał, iak słychać, ieszcze tegoż samego wieczora wyiechać do Spaa.

## Królestwo Polskie.

*Z Warszawy d. 3. Września.* — Dnia 31go z. m. wieczorem powrócił tu z Petersburga Jego Cesarzewicowska Mość W. Xiążę Konstanty. Nazaiutrz, w Niedzielę rano, przywitały W. Xiążęcia i złożyły Mu swe uszanowanie Władze kraiowe. Był potem na paradzie woyskowey i kościelney.

---

### Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policyi.

Podaie ninieyszém do wiadomości publiczney dekret Nayiaśnieyszego Pana, tyczący się zaprowadzenia nowych Władz Woiewódzkich, nie mniey listę osób do nowey organizacyi nominowanych.

**Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.**

My z Bożey Łaski
Alexander I.,
Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Pragnąc, aby dotychczasowe Magistratury w Królestwie naszem Polskiem w nayKrótszym, ile bydź może czasie, nowemi Władzami Konstytucyynemi zastąpione były, upoważniamy w tym zamiarze Namiestnika Naszego w rzeczonem Królestwie do ogłoszenia Organizacyi Władz Administracyynych w dniu 3. Lutego roku bieżącego; po wysłuchaniu ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu, przez Namiestnika w Radzie Administracyyney przyiętey, postanowiliśmy i stanowiemy:

Art. 1. Namiestnik nasz w Królestwie Polkiem przy ogłoszeniu powyżey rzeczoney organizacyi Władz Administracyynych postanowi osobną w Imieniu Naszem wydać się maiącą Uchwałą, w którym dniu dotychczasowe Władze Administracyyne ustać, a nowe, działania swoie rozpocząć maią.

Art. 2. Za nim po odbyciu pierwszych Seymików i Zgromadzeń Gminnych z list Kandydatów przez Kommissye Woiewódzkie, stosownie do Nru. 2 Art. 137 Ustawy Konstytucyyney, uformować i oczyszczać się maiących, a Nam podanych, nie będą mogli bydź mianowani Urzędnicy Administracyyni, Namiestnik Nasz upoważnionym iest mianować Prezesów Kommissyi Woiewódzkich, Kommissarzy w tychże Kommissyach zasiadać maiących, oraz Kommissarzy obwodowych.

Art. 3. Dopełnienie niniejszego postanowienia naszego, które w Dzienniku praw umieszczone bydź ma, Namiestnikowi polecamy. — Dan w Petersburgu d. 3/15. Lipca 1816.

(L. S.) (Podpisano) ALEXANDER.

Przez Cesarza i Króla
Ign. Sobolewski.

Zgodno z oryginałem:
Minister Sekretarz Stanu
(Podp.) Ig. Sobolewski.

Zgodno z oryg. Radca Sekr. Stanu, Jen. Br.
(Podpisano) Kossecki.

Za zgodność: Aug. Karski.

Lista osób nominowanych:

A. do Woiewództwa Krakowskiego.

1. Na Urząd Prezesa Kommissyi Woiewódzkiey: Pana Wielogłowskiego Radcę Prefektualnego. 2. Na Urzędy Kommissarzy zasiadaiących. a. do Wydziału Skarbowego. Pana Jagielskiego Kontrolera Jeneralnego. b. do Wydziału Administracyynego. Pana Rayskiego Podprefekta. c. do Wydziału Policyynego: P. Linowskiego Podprefekta. d. do Wydziału Woiennego: P. Rożyckiego Majora dymissyonowanego. e. Wydziału Oświecenia Publicznego Xiędza Jankowskiego Kanonika Krakowskiego. 3. Na Urzędy Kommissarzy Obwodowych. a. do Obwodu Kieleckiego: P. Walewskiego Podprefekta. b. do Obwodu Miechowskiego: P. Raczyńskiego Podprefekta. c. do Obwodu Olkuskiego: P. Szymańskiego Sekretara Jeneralnego Akademii. d. do Obwodu Stobnickiego. P. Cybulskiego Podprefekta.

B. Do Woiewództwa Sandomierskiego.

1. Na Urząd Prezesa Kommissyi Woiewódzkiey: Pana Antoniego Kochanowskiego Radcę Rady Departamentowey. 2. Na Urzędy Kommissarzy zasiadaiących. a) do Wydziału Skarbowego. P. Chmielewskiego Dyrektora Skarbu. b) do Wydziału Administracyynego: P. Kosickiego Radcę Prefekturalnego. c) do Wydziału Policyynego: P. du Lorans Radcę Prefekturalnego. d) do Wydziału Woiennego: P. Jankowskiego Kapitana dymissyonowanego. e) do Wydziału Oświecenia Publicznego Xiędza Żochowskiego Kanonika Sandomierskiego. 3. Na urzędy Kommissarzy Obwodowych: a) do Obwodu Sandomierskiego: P. Baczyńskiego Podprefekta. b) do Obwodu Opatowskiego: P. Zbierzchowskiego Podprefekta. c) do Obwodu Radomskiego: Pana Watson Podprefekta. d) do Obwodu Opoczyńskiego: P. Pomianowskiego Podprefekta.

C. Do Woiewództwa Kaliskiego.

1. Na urząd Prezesa Kommissyi Woiewódzkiey: Pana Radoszewskiego Sędziego Trybunału pierwszey Instancyi. 2. Na urzędy Kommissarzy zasiadaiących a) do Wydziału Skarbowego: P. Bielińskiego Kapitana dymissyonowanego. b) do Wydziału Administracyynego: P. Szmideckiego Radcę Prefekturalnego. c) do Wydziału Policyynego: P. Jasińskiego Radcę Prefekturalnego. d) do Wydziału Woiennego: P. Gerytza Majora dymissyonowanego. e) do Wydziału Oświecenia Publicznego: P. Dziekanowicza Rektora Szkół. 3. Na urzędy Kommissarzy obwodowych: a) do Obwodu Kaliskiego: P. Locy Inspektora żywności. b) do Obwodu Konińskiego: Pana Czartkowskiego Podprefekta. c) do Obwodu Sieradzkiego: Pana Złotnickiego Podprefekta. d) do Obwo-

du Wieluńskiego: Pana Myszkowskiego Podprefekta. e) do Obwodu Piotrkowskiego: Pana Bobrowskiego Radcę Prefekturalnego.

D. Do Woiewództwa Lubelskiego.

1. Na urząd Prezesa Kommissyi Woiewódzkiey: Pana Miączyńskiego Konsyliarza Izby Obrachunkowey, Kommissarza naszego do organizacyi Miasta wolnego Krakowa. 2. Na urzędy Kommissarzy zasiadaiących, a) do Wydziału Skarbowego: Pana Puchalskiego Poborcę jeneralnego: b) do Wydziału Administracyynego, Pana Olechowskiego Podprefekta. c) do Wydziału Policyynego: Pana Pawłowskiego Podprefekta. d) do Wydziału Woiennego: Pana Węgrodzkiego dawnego Pułkownika. e) do Wydziału Oświecenia Publicznego, P. Kossakowskiego Wizytatora Szkół. 3. Na urzędy Kommissarzy obwodowych, a) do Obwodu Lubelskiego: Pana Olszewskiego Podprefekta. b) do Obwodu Krasnostawskiego: Pana Zarębskiego Podprefekta. c) do Obwodu Hrubieszowskiego: Pana Lubowickiego Majora dymissyonowanego. d) do Obwodu Zamoyskiego: Pana Wolanowskiego Podprefekta.

E. Do Woiewództwa Płockiego.

1. Na urząd Prezesa Kommissyi Woiewódzkiey: Pana Kobylińskiego Pułkownika dymissyonowanego. 2. Na urzędy Kommissarzy zasiadaiących: a. do Wydziału Skarbowego: P. Rościszewskiego Dyrektora Skarbu. b. do Wydziału Administracyynego. Pana Dembowskiego Radcę Prefekturalnego. e. do Wydziału Policyynego: Pana Jaroszewskiego Sekretarza jeneralnego Prefektury. d. do Wydziału Woiennego: Pana Moiaczewskiego Pułkownika dymissyonowanego. e. do Wydziału Oświecenia Publicznego: P. Brzozowskiego Wizytatora Szkół. 3. Na urzędy Kommissarzy Obwodowych: a. do Obwodu Płockiego: P. Piwnickiego Radcę Prefekturalnego. b. do Obwodu Pułtuskiego: Pana Broniewskiego Podprefekta. c. do Obwodu Lipnowskiego: Pana Mostowskiego Podprefekta. d. do Obwodu Mławskiego. Pana Stryińskiego Podprefekta. e. do Obwodu Prasnyskiego: Pana Zielińskiego Podprefekta. f. do Obwodu Ostrołęckiego: Pana Dembowskiego Kapitana dymissyonowanego.

F. Do Woiewództwa Mazowieckiego.

1. Na urząd Prezesa Kommissyi Woiewodzkiey: Pana Rembielińskiego dawnego Prefekta. 2. Na urzędy Kommissarzy zasiadaiących: a. do Wydziału Skarbowego: Pana Wiebleńskiego Dyrektora Skarbu. b. do Wydziału Administracyi: Pana Rabiettego Sekretarza jeneralnego Prefektury. c. do Wydziału Policyynego: Pana Szymanowskiego Radcę Prefekturalnego. d. do Wydziału Woiennego: Pana Woyciechowskiego Kapitana artylleryi dymissyonowanego. e. do Wydziału Oświecenia Publicznego: Pana Kochanowskiego. 3. Na urzędy Kommissarzy Obwodowych. a. do Obwodu Warszawskiego. Pana Dzwonkowskiego Podprefekta. b. do Obwodu Stanisławowskiego, Pana Bachmińskiego Podprefekta. c. do Obwodu Rawskiego: Pana Walewskiego Podprefekta. d. do Obwodu Łęczyckiego: Pana Kiselnickiego Podprefekta. e. do Obwodu Sochaczewskiego: P. Malinowskiego Podinsp. popisow. f. do Obwodu Gostyńskiego: Pana Zabłockiego Prezydenta Policyi Miasta Warszawy. g. do Obwodu Kuiawskiego. P. Stamirowskiego Sędziego Pokoiu.

G. Do Woiewództwa Podlaskiego.

1. Na urząd Prezesa Kommissyi Woiewódzkiey: Pana Sumińskiego Radcę Prefekturaln. 2. Na urzędy Kommissarzy zasiadaiących: a. do Wydziału Skarbowego: Pana Rembielińskiego Dyrekt. Skarbu. b. do Wydziału Administracyynego: Pana Dramińskiego Radcę Prefektur. c. do Wydziału Policyynego: Pana Buyno Radcę Prefekturalnego. d. do Wydziału Woiennego: Pana Jabłonowskiego Inspekt. Popisów. e. do Wydziału Oświecenia Publicznego: Pana Morykoni Professora. 3. Na urzędy Kommissarzy Obwodowych: a. do Obwodu Siedleckiego: Pana Gołembiowskiego Insp. żywności. b. do Obwodu Łukowskiego: Pana Grabowskiego Podprefekta. c. do Obwodu Bielskiego: Pana Garlickiego Kommissarza Woienn. d. do Obwodu Radzyńskiego: P. Lechowicza Intendenta Policyi.

H. Do Woiewództwa Augustowskiego.

1. Na urząd Prezesa Kommissyi Woiewódzkiey: Pana Zielińskiego Pułkow. dymissyo. 2. Na urzędy Kommissarzy zasiadaiących: a. do Wydziału Skarbowego: Pana Reynszmidt Dyrektora Skarbu. b. do Wydziału Administracyynego: Pana Miłaszewicza Radcę Prefektural. c. do Wydziału Policyynego: Pana Kober. d. do Wydziału Woiennego: Pana Koszubskiego Podpułk. dymissy: e. do Wydziału Oświecenia Publicznego: Pana Kwiatkowskiego Członka Towarzystwa Przyiaciół Nauk. 3, Na urzędy Kommissarzy Obwodowych: a. do Obwodu Łomżyńskiego: Pana Bellefroid Podprefekta. b, do Obwodu Augustowskiego: Pana Krasińskiego dawnego Woyskowego. c. do Obwodu Seyneńskiego: Pana Komara Podprefekta. d. do Obwodu Kalwaryyskiego: Pana Kazimierza Czyża Podprefekta. e. do Obwodu Marianpolskiego: Pana Iwaszkiewicza Podprefekta.